

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoEk/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512212431
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3512212431.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného: A., B., so sídlom A. XX, C., IČO: XX XXX XXX, zast. Advocate, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnej: D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/X, F. D. F. G., o vymoženie 847,13 eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 27. februára 2023, č.k. 6Er/916/2012-24, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

- Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zastavil exekúciu.
- Súd prvej inštancie rozhodoval v prebiehajúcej exekúcii. Exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s., sp. zn. SR 09301/11 zo dňa 11.10.2011. Poverením zo dňa 23.11.2012 súd poveril súdneho exekútora H. I. J., A. vykonaním exekúcie.
- Súd prvej inštancie preskúmaním listinných dôkazov a zo skutkových zistení dospel k záveru, že posudzovaný právny vzťah účastníkov exekučného konania založený Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 1.7.2010, je od samého vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou. Zo zmluvy je zrejmé, že ju uzatváral oprávnený, ktorý je podnikateľom, a podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka dodávateľom, teda osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. O tom svedčí aj výpis z Obchodného registra, kde je pri obchodnom mene veriteľa uvedený predmet podnikania okrem iného poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Súd prvej inštancie pritom uviedol, že mu je známe, že veriteľ uzatvára formulárové zmluvy s veľkým počtom zákazníkov a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Dlžník spotrebiteľom, ktorý pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonal v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka), resp. oprávnený takéto konanie povinného dostatočne nepreukázal.
- Na tomto konštatovaní nič podľa súdu prvej inštancie nemení ani skutočnosť, že povinná v zmluve o úvere zaškrtnutím príslušného políčka uviedla, že finančné prostriedky sú poskytnuté na zamestnanie. V zmluve o úvere je povinný totiž identifikovaný svojim bydlisko a rodným číslom. Za použitia interpretačného pravidla v § 54 Občianskeho zákonníka je namieste pri pochybnostiach o obsahu zmlúv uprednostniť výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Nespotebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne, t. j. spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti, pričom bezpečným preukázaním nemôže byť len všeobecný údaj o poskytnutí úveru na výkon podnikania (zamestnania alebo povolania), ktorý nepreukazuje konkrétny účel a konkrétnu súvislosť s podnikaním účastníka zmluvy a navyše, ak je tento údaj v zmluve len súčasťou vopred

pripraveného tlačiva. Označenie dlžníka je v zmluve o úvere spravodlivé vykladať v prospech dlžníka - povinnej, ktorá text tejto zmluvy vopred nevyhotovila.

5. Nakoľko súd prvej inštancie zmluvu o úvere vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú, preskúmal, či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, a teda či rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky, vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom. Ak sa v konaniach podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku.

6. Podkladom na vykonanie exekúcie je Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 11.10.2011, sp. zn. SR 09301/11, vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom v Bratislave, ktorým sa priznáva nárok zo zmenky. V odôvodnení je výslovne uvedené, že rozhodcovský súd má za to, že hlavný kauzálny právny vzťah nie je možné posudzovať ako spotrebiteľský, že žalovaný/povinný žiadnym spôsobom nenamietal zmenkovo právny vzťah a túto jeho nečinnosť nemôže suplovať rozhodcovský súd. Zo Zmluvy o úvere súd zistil, že Dohoda o vyplnení zmenky je v zmysle predloženej úverovej Zmluvy súčasťou Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú malými písmenami vyznačené na druhej strane Zmluvy o úvere, konkrétne čl. 13., podľa ktorej na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky voči veriteľovi ako remitentovi vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú uvedené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle Zmluvy stane celý dlh splatný okamžite. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh. Nakoľko Zmluvu o úvere súd prvej inštancie považoval za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ide o vzťah, ktorý používa zvýšenú právnu ochranu v zmysle osobitných právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa, teda je nutné naň aplikovať spotrebiteľské právo.

7. Súd prvej inštancie skonštatoval, že dohoda o vyplnení blankozmenky bola obsiahnutá priamo vo všeobecných podmienkach a povinná ju nemohla odmietnuť, nebola uzavretá samostatne, nebola spotrebiteľom podpísaná a ani iným spôsobom spotrebiteľom vyjednaná, pričom spotrebiteľ k týmto podmienkam podpisom úverovej zmluvy musel pristúpiť automaticky, čo možno považovať za nekalú obchodnú prax.

8. Ďalej súd prvej inštancie poukázal na to, že neprijateľnou podmienkou je aj rozhodcovská doložka obsiahnutá v čl. 14 všeobecných podmienok poskytnutia úveru, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že núti spotrebiteľa neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. Nemožno podľa súdu prvej inštancie opomenúť ani to, že zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne je neprimerane vysoký ako sankcia spojená s nesplnením záväzku vrátiť peňažnú sumu, a teda ide o neprijateľnú podmienku.

9. Na základe uvedeného tak súd prvej inštancie dospel k záveru, že je naplnený dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, pretože rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky, a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprípustnosť použitia zmenky, preto súd exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. m) s poukazom na § 243f Exekučného poriadku zastavil.

10. Súd prvej inštancie na záver dodal, že o trovách exekúcie rozhodne samostatným uznesením po tom, ako súdny exekútor predloží vyčíslenie a špecifikáciu trov exekúcie.

11. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený.

12. Namietal, že povinná neuzatvorila zmluvu v postavení spotrebiteľky. V zmluve o úvere uviedla a aj osobitne podpísala vyhlásenie, že poskytované peňažné prostriedky budú využité na účel zamestnania. V zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, účinného

v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, platilo, že je „spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania“. Dôležité teda je, na aký účel bol úver poskytnutý, a nie na aký účel povinná poskytnuté peňažné prostriedky v skutočnosti použila. Pri poskytnutí úveru vychádzal z vyhlásení povinnej, že ide o úver poskytnutý na výkon zamestnania. Povinná toto svoje vyhlásenie potvrdila svojím osobitným podpisom v zmluve o úvere.

13. Skutočnosť, na čo konkrétne bol povinnej následne poskytnutý úver aj využitý, oprávnený neskúma, nakoľko je to pre neho už nepodstatná informácia. Povinná navyše nemá zo žiadneho zákona informačnú povinnosť voči veriteľovi, aby preukazovala skutočné použitie finančných prostriedkov.

14. Oprávnený upozornil, že treba akceptovať jeho dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu s povinnou vstupoval. Pri výklade pojmu spotrebiteľ je potrebné chrániť dobrú vieru druhej strany. Ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovolávať toho, že mala postavenie spotrebiteľa. Obdobne, pokiaľ spotrebiteľ predstiera, že je podnikateľom (alebo v tomto smere uvedie dodávateľa do omylu), je treba takúto obligáciu charakterizovať ako obchod, a nie spotrebiteľský záväzok, pretože je potrebné chrániť dodávateľovu dobrú vieru, pretože dobrá viera je všeobecným princípom zmluvného práva.

15. Túto argumentáciu potvrdil podľa oprávneného prostredníctvom svojho rozhodnutia aj Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 28.3.2017, sp. zn. 21 CoE/378/2016-53, v ktorom konštatoval, že exekučný súd je v spotrebiteľských veciach v zmysle § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku síce povinný podrobiť exekučný titul, v ktorom sa uplatňoval nárok z zmenky, prieskumu jeho súladu so zákonom z hľadiska neprijateľných zmluvných podmienok, obmedzenia alebo neprípustnosti použitia zmenky, alebo rozporu s dobrými mravmi alebo so zákonom, avšak pri tomto prieskume musí akceptovať limity vyplývajúce z právnej úpravy danej osobitnými právnymi predpismi, ktorými je potrebné rozumieť zákon o spotrebiteľských úveroch, vymedzujúce pojem spotrebiteľského úveru a s týmto úverom spojené obmedzenia použiteľnosti zmenky. Vzhľadom na osobitosti právnej úpravy, pre účelovosť úveru, ktorý bol poskytnutý povinnej, na posúdenie zmluvy o úvere nemožno aplikovať ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch.

16. Podľa oprávneného tak súd prvej inštancie postupoval nesprávne, keď aplikoval § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku a exekučné konanie zastavil. Preto oprávnený žiada, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

17. K odvolaniu oprávneného sa povinná nevyjadřila.

18. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal podľa § 379 a 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako "CSP") bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie treba podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

19. Oprávnený v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nemohol aplikovať právne predpisy na ochranu spotrebiteľa, nakoľko právny vzťah nie je vzťahom spotrebiteľským. Povinná totiž podpísala úverovú zmluvu s tým, že peňažné prostriedky jej poskytol na účel zamestnania a zákon o spotrebiteľských úveroch preto povinnú nepovažuje za spotrebiteľku.

20. S týmito námietkami oprávneného odvolací súd nesúhlasí.

21. Povinná pri uzatváraní zmluvy konala ako spotrebiteľka. Oprávnený pritom nepreukázal, že záväzkový vzťah je spotrebiteľský.

22. Najvyšší súd SR v rozhodnutí zo dňa 29.4.2019, sp. zn. 4 Cdo 106/2018, konkretizoval, čo je kľúčové pre posúdenie záväzkového vzťahu na to, aby mohol byť považovaný za spotrebiteľský. Je významné posúdiť „povahu subjektov tohto vzťahu z hľadiska naplnenia definičných znakov spotrebiteľa a dodávateľa, ako aj prihliadať na predmet daného vzťahu a okolnosti, za ktorých došlo k jeho uzavretiu“.

23. Judikatúra súdov je ustálená na názore, že nespotrebitel'ský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne, t.j. spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti, pričom dôkazné bremeno na preukázanie nespotrebitel'ského charakteru nesie dodávateľ (napr. rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 12.12.2018, sp. zn. 19Co/165/2018, zo dňa 28.5.2020, sp. zn. 17CoE/6/2020, Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.4.2017, sp. zn. 20Co/16/2017, zo dňa 16.2.2016, sp. zn. 5Co/310/2015, Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12.11.2019, sp. zn. 1CoE/127/2019).

24. Oprávnený odvodzuje nespotrebitel'ský charakter záväzkového vzťahu z poskytnutia úveru povinnej na účel zamestnania. Je síce pravdou, že v čase uzatvorenia úverovej zmluvy zákon o spotrebitel'ských úveroch stanovoval, že spotrebitel'om sa rozumie fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebitel'ský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania [§ 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z.], avšak nespotrebitel'ský charakter záväzkového vzťahu musí byť preukázaný bezpečne. To sa v prejednávanom prípade nestalo. Povinná je totiž v zmluve o úvere označená menom a priezviskom (teda nie obchodným menom, ktoré v samostatnom poličku zmluva priamo predpokladala), dátumom narodenia, rodným číslom, dokladom totožnosti, adresou trvalého pobytu (teda nie miestom podnikania). Ako to správne skonštatoval súd prvej inštancie, údaj o účele poskytnutia úveru sám o sebe neopodstatňuje, že povinná nekonala v pozícii spotrebitel'ky. Povinná je označená bežnými údajmi fyzickej osoby, pričom v zmluve absentuje označenie zamestnania, na ktoré mal byť úver poskytnutý. Pritom samotnú zmluvu, ako to správne skonštatoval súd prvej inštancie, vopred pripravil dodávateľ s tým, že takto vopred pripravené vyhlásenie o účele poskytnutého úveru nezaväzuje súd povinnosti preskúmania, či v skutočnosti bol úver aj na deklarovaný účel poskytnutý. Dôkazné bremeno pritom ťažilo dodávateľa, ktorý k svojmu tvrdeniu o nespotrebitel'skom charaktere záväzkového vzťahu nepredložil okrem zmluvy žiadne ďalšie dôkazy. Preto odvolací súd má zhodne so súdom prvej inštancie za to, že oprávnený bezpečne nepreukázal, že by povinná nekonala pri uzatváraní zmluvy v postavení spotrebitel'ky.

25. Iné námietky oprávnený v odvolaní nevzniesol. Odvolací súd tak napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

26. Toto rozhodnutie bolo senátom krajského súdu prijaté jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).